

Rekreační areál pro Říčky v Orlických horách.
Posudek vedoucí diplomové práce Štěpána Tylše.

Téma.

Autor diplomní práce pochází z Orlických hor a z toho pramení znalost i zájem o horskou krajinu a architekturu. Říčky v Orlických horách jsou výjimečné svým historickým vývojem, zajímavé je zejména období po vysídlení převážné většiny německých starousedlíků. Opuštěná stavení brzy po válce začala využívat jako druhé bydlení česká kulturní elita, výtvarná, literární i hudební. Vysoce kulturní prostředí „osadníků“ umožnilo zachování racionální německé stavební kultury bez „lidové“ tvořivosti chalupářů, časté v jiných částech naší země. Rozptýlená zástavba horských luk stavbami uměřeného měřítka, vycházejícího z reálných potřeb života v tvrdých klimatických podmínkách, dostává první rány s pozdějšími novostavbami zaměstnaneckých rekreačních středisek. Z tohoto období pochází i chata Perla, téma této diplomové práce. Další vlnou architektonické neuměřenosti je období, kdy zájmy dělnické třídy byly nahrazeny zájmy obchodními – kdy se turismus stal výhodným artiklem. Toto uvedení do situace v diplomové práci chybí.

Kontext.

Do výše posaného prostředí se rozhodl autor na základě reálného záměru navrhnout vlastní řešení zadání pro současný rekreační objekt. Během přípravy diplomního projektu Štěpán pečlivě analyzoval podstatu stavebního stylu v Říčkách i v jiných částech Orlických hor. Tyto poznatky pak použil ve svém návrhu. Největší inspirací mu byla Masarykova chata na Šerlichu od Bohuslava Fuchse, jistě ta nejlepší stavba podobného charakteru v okolí. Osazení objektů podélnou osou po vrstevnici, charakteristické pro Říčky, je jednou z odpovědí na kontext.

Koncept.

Vyústěním úvah autora o esenci horské architektury je téma střechy. Horská stavba je charakterizována především hmotou a členěním střech, tak aby nejlépe reagovala na horské prostředí. Tímto rozhodnutím autor nastoupil na neprošlapanou cestu v současné architektonické tvorbě a až do finále s tímto vlastním rozhodnutím, které považuje za správné, usilovně zápasil. Změna plánovaného programu stavby a včlenění coworkingového centra do projektu považuje za přínosné.

Architektura.

V architektonickém návrhu ověřoval Štěpán možnosti tvarování střech, navázání na dispoziční pravidla původních staveb, možnost použití časem prověřených prostorových vazeb a hledání objemových limitů pro stavbu v této krajině. Rozdělení programu, který byl proti reálnému záměru zmenšen, do dvou hmot je dobrá volba. Šance vytvořit mezi dvěma objekty „zařízený“ veřejný prostor pro návštěvníky i uživatele obou domů však nebyla plně využita. Chybí jasnější řešení prostoru, zejména teras v návaznosti na krajinu, parkoviště pro část návštěvníků se dostává do těžiště venkovních pobytových ploch. Dopravní řešení dnes složitě a nepřehledně křižovatky v zatáčce je vyřešeno technicky i architektonicky dobře. Dispoziční řešení obou objektů je však nepřehledné, postrádám architektonicky jasný a přehledný koncept uspořádání návštěvnických prostor.

Zde výčet některých chyb návrhu: v objektu A je zádveří přímo ve hmotě domu na rozdíl od zádveří v přístavku v objektu B – typické pro místní stavební typ. (Vstup je „náručím“ domu.) Přímý vstup do obytných podkroví bez chráněného zádveří považují v horských podmínkách za nevhodné. Chápu odkaz

na přímé otevření půdních prostor pro ukládání sena přímo z vozů, ale pro obytné podkroví musí být dodržen určitý standart. (V apartmánech 3+kk není možné akceptovat wc v koupelně.) Některé provozy jsou navrženy příliš komplikovaně, např. v coworkingovém centru je dílna přístupná pouze přes prezentační sál a zvenku.

Architektonický výraz nenaznačuje hlavně v detailu dostatečnou promyšlenost záměru. Kompozice okenních otvorů a jejich členění, resp. nečlenění nenasvědčuje odkazu k inspiraci místem. Omítané štíty nejsou v jednotě s konstrukčním návrhem dřevěného dvouúrovňového obytného podkroví.

Konstrukce.

Zvolené konstrukční řešení je standartní a v zásadě logické, původně kamenné zdivo nadzemního podlaží je nahrazeno železobetonovou stěnovou konstrukcí, která je pak základem pro mohutnou dřevostavbu hlavní hmoty - obytné střechy. V dokumentaci nelze najít přechody a styky jednotlivých typů konstrukcí - beton x dřevo. Použití dřevěné střešní krytiny je romantickým odkazem do minulosti a oběma stavbám sluší. Škoda, že není použita odvážněji jako jediné opláštění dřevěné konstrukce. Konstrukční řešení je popsáno v textu, ve výkresech je nutné zapojit poučené čtení dokumentace.

Prezentace.

Grafická prezentace není konzistentní a zvláště tam, kde je použita počítačová grafika, neodpovídá úrovni požadované pro závěrečný projekt na FA ČVUT. Chybí jakékoli popisy, měřítko, severka. Model má charakter spíše pracovního modelu.

V Praze 20. 1. 2019

Doc. Ing. arch. Hana Seho

Hodnocení D-E.